

Umetnost združuje ljudi

Avtorica članka: Marta Kotar,
prevedel: dr. Jernej Kotar

V prejšnji številki Krajevnih novic smo poročali, da je bila konec avgusta v galeriji gradu Bogenšperk odprta razstava priznanega nemškega umetnika, gospoda Axla Beckerja. Priložnost smo izkoristili za navezavo stikov, za katere verjamemo, da bodo vodili v trajno sodelovanje. Gospod Becker se je našemu povabilu k pogovoru z veseljem odzval, za kar se mu lepo zahvaljujemo.

Gospod Axel, najlepša hvala za vaš prijazen odziv na moje povabilo k pogovoru. Mnogi smo vas imeli priložnost spoznati na otvoritvi razstave, drugi še ne. Se za začetek lahko našim bralkam in bralcem na kratko predstavite? Moje ime je Axel Becker, rojen pa sem bil 15. decembra 1965 v Frankfurtu ob Majni.

Axel Becker

Kdaj in kako ste se začeli ukvarjati z umetnostjo? Od kod so prihajali prvi vplivi na vašo umetnost in ustvarjanje? Zagotovo vas del njih spremlja še danes, bi lahko kakšnega posebej izpostavili?

Že v zgodnjem otroštvu sem začel z umetniškim udejstvovanjem in ročnimi deli z različnimi surovinami in materiali, med drugimi s cinkom, lesom in keramiko. Pri tem me je navduševala možnost neskončnega ustvarjanja, ki me zaznamuje že celo življenje. Razvil sem svoj osebni slog z večinoma tridimenzionalnimi slikami v minimalističnem slogu. S tem želim postaviti učinkovit kontrast z informacijami preobremenjenemu svetu. Namen slik je opazovalca usmeriti na malo zapomljivih predmetov, ki njegov pogled osredotočijo na posamezno umetnino. Moja umetnost je učinkovit kontrast današnji informacijski prenasičenosti. Preprosta, jasna. Opazovalcu mora omogočati potrebno osredotočenost na bistvo.

Kot je omenjeno že v uvodu, na Bogenšperku trenutno gostuje vaša 3D razstava. Bi nam jo lahko na kratko predstavili?

3D razstava na gradu Bogenšperk prikazuje različna obdobja mojega umetniškega ustvarjanja. Sprva je predstavljeno zgodnje razdobje s slikami iz Časa za vino (*Time for Wine*), ki vsebuje različne tridimenzionalne ure v obliki odpiralcev in sporoča »vzemite si čas za dobro vino«. Sledi obdobje v cinku oblikovanih skulptur, ki tudi prikazujejo tridimenzionalne različne elemente v kovini. S svetlobnimi odsevi kovine so umetnine za opazovalca interaktivne. Zadnje razdobje gre v smeri skulptur s slike. Moje delo v letu 2008 pri prof. Josipu Diminiću je imelo tu velik vpliv.

Čas za vino (*Time for Wine*)

Za vas imam pripravljeno vprašanje, za katerega verjamem, da bi vam ga marsikdo zastavil. Nam lahko zaupate, kakšna je vaša skrivnost ustvarjanja in kaj vam pri njem predstavlja največji izziv?

Mislím, da je največja skrivnost umetnika njegov lastni navdih in ideje, ki nastajajo v njegovi glavi. Kajti umetnost se najprej začne v glavi. Izvor navdiha je največji zaklad umetnika. Potem pride sposobnost pretvorbe. Največji letošnji izziv je organizacija mednarodnih razstav, ki zahtevajo marsikaj. Pri tem me aktivno podpirajo moja žena, ki je prevzela celotno upravljanje in organizacijo, ter moja svakinja in svak, ki mi pomagata pri razstavah. Sicer takšen vsestranski podvig ne bi bil mogoč. Zagotovo je velik izziv ustvarjati umetnost za ljudi. Pomembni so mi številni ljubitelji umetnosti in obiskovalci, ki obiskujejo razstave. Z umetnostjo hočem posredovati veselje. To zagotovo sodi med največje izzive. **V vaši bogati karieri se je zagotovo nabralo veliko lepih trenutkov in pomembnih prelomnic. Kaj vas je najbolj zaznamovalo na vaši ustvarjalni poti?**

Najbolj nepozaben trenutek v moji ka-

Denar za nič

Drevo

rieri je bilo sodelovanje s prof. Josipom Diminićem, eno največjih legend in fantastičnim učiteljem. Nanj me še vedno veže globok spomin – delo z njim je zame sedaj, tako kot je bilo tudi v preteklosti, velik navdih. Zelo me je razveselilo, da je obiskal mojo razstavo v mestnem muzeju v Labinu.

Kot uveljavljen umetnik imate že zelo veliko izkušenj in znanja. Kakšen nasvet bi dali mladim umetnikom?

Da, imam nasvet za mlade umetnike. Izogibajo naj se prevladujočim trendom in raje razvijajo svojevrsten, nezamenljiv slog in se ne pustijo odvrniti od tega. Prav tako je dobro, da si najdejo dobrega mentorja, ki je vedno na razpolago za dobre nasvete in lahko daje uporabne povratne informacije. Pri delu s kolegi umetniki je pomembno delati drug z drugim in ne eden proti drugemu.

Dovolite mi, da vas za konec najinega pogovora vprašam še, kakšni so vaši načrti za prihodnost?

Moji načrti za prihodnost predvidevajo nadaljnji mednarodni in domači razvoj moje umetnosti. Vzel si bom tudi potrebno svobodo, da bom lahko v miru razvil številne ideje in ustvaril nova dela. Moja srčna želja je pripraviti razstavo v čast prof. Josipa Diminića, ki mi je dal velik, če ne največji navdih z ozirom na razvoj na področju skulptur. Zahvaljujem se izvrstni ekipi okrog gospoda Petra Avblja, ki je omogočila izvedbo razstave na Bogenšperku.

Gospod Axel, hvala vam za prijeten klepet. Želim vam obilo sreče, zadovoljstva in uspeha tako v osebni življenju kot tudi na umetniški poti. Upam, da bomo v prihodnje še sodelovali.